Política | Joan Serra Carné | Actualitzat el 26/05/2021 a les 20:00

La càrrega ideològica de Marchena

«Pel Suprem, els presos polítics han lesionat més l'autoritat de l'Estat que els responsables del 23-F i el GAL. La conclusió no pot ser més desconcertant»

El Tribunal Suprem no ha alterat el guió previst. L'informe desfavorable a la concessió dels indults als presos polítics, redactat per Manuel Marchena i que no és vinculant per a la decisió final del consell de ministres, no ha sorprès els dirigents independentistes condemnats a penes de presó d'entre nou i tretze anys, ni tampoc podia agafar a contrapeu la Moncloa, conscient que els tribunals no aplanaran el terreny en la gestió de la carpeta catalana, com ha demostrat Carlos Lesmes, màxim responsable de l'òrgan de govern dels jutges. Condiciona Lesmes quan afirma que no es poden concedir els indults "quan no hi ha concòrdia" -tesi que quadra amb el discurs de Pablo Casado- i també empeny en la mateixa direcció Marchena quan arracona una mesura favorable als presos i també tanca la porta a l'amnistia. El jutge de l'1-O considera que una solució legislativa d'aquesta dimensió només podria suposar l'"oblit" dels delictes, conclusió que sobrepassa la línia de la justícia per trepitjar el terreny de la política.

La càrrega ideològica de Marchena es palpa en l'argumentari de l'informe, de la mateixa manera que tampoc va passar desapercebuda en la sentència, amb una feble argumentació del delicte de sedició, acreditada pels vots particulars registrats en els recursos dels dirigents independentistes al Tribunal Constitucional. El magistrat sosté que els presos polítics no han mostrat penediment per concedir-los un indult total o parcial, carrega contra l'"actitud antidemocràtica" de Jordi Cuixart -per la persistència en el lema "Ho tornarem a fer", que interpreta com una reincidència- i considera que la política penitenciària de la Generalitat ha "entorpit" el compliment de les penes. Els adjectius i verbs de Marchena, així com la insistència en alçar un mur contra l'amnistia, alimenten la percepció que el relat de la sala segona del Suprem encaixa amb els decibels del PP i el soroll de l'aparell mediàtic conservador, que considera que la concessió dels indults per part de la Moncloa és injustificable i posarà en perill els principis de l'estat de dret a Espanya. La pressió sobre Pedro Sánchez serà enorme.

Els precedents viscuts al Suprem, en forma d'informes favorables als indults, deixen en mal lloc Marchena. El cop de mà que ara es nega als presos polítics sí que es va concedir al coronel Tejero, el general Armada, Vera o Barrionuevo. L'executor i el cervell del 23-F, i els màxims responsables polítics dels GAL van ser mereixedors d'una resolució comprensiva per part del Suprem, després de condemnes que van certificar la seva implicació en un cop d'estat -els dos primers- i en actes de terrorisme d'estat -els dos segons. No es recorda un exercici de penediment de Tejero, l'estat de salut d'Armada va ser l'excusa per facilitar la mesura de gràcia, i Vera i Barrionuevo van tenir un pas fugaç per la presó. Per Marchena i el Suprem, doncs, els presos polítics han lesionat més l'autoritat de l'Estat que els responsables del 23-F i el GAL. La conclusió no pot ser més desconcertant.

La decisió sobre els indults que adopti Sánchez condicionarà el que resta de legislatura a Espanya, com s'ha pogut demostrar en l'intercanvi dialèctic entre Sánchez i Casado al Congrés, però també tindrà impacte en l'arrencada del nou Govern a Catalunya. A Madrid, el president espanyol prioritzarà els propis interessos -fins ara ho ha fet, amb la demora en el calendari de la decisió final-, però ha començat a posar les bases per avalar-ne la concessió. Si els indults arriben a l'estiu, el govern de PSOE-Podem només es podrà sostenir amb les aliances de la investidura, una majoria de refugi contra la bel·ligerància que exhibirà la dreta. A Barcelona, Aragonès tindrà uns 100 dies de gràcia més plàcids, perquè tindrà raons més sòlides per concedir recorregut a la taula de diàleg i facilitarà la coincidència de posicions amb Junts, una relació que patiria encara més turbulències si la Moncloa optés per construir barreres en lloc d'establir ponts. La pressió exercida per Marchena hauria de servir a Sánchez per concloure que el camí de la resolució del conflicte passa per obviar el Suprem. Es farà un favor a si mateix i també a la

justícia espanyola, perquè li evitarà una reprovació que, tard o d'hora, arribarà d'Europa.